

ŠEMBILJINE BUKVE

SLOVENSKI LJUDSKI ROKOPIS • PRIREDIL NIKO KURET • ILUSTR. SLAVKO PENGOV

Časi bodo tedaj hudi in strašni. In jih bo od obeh strani, od strani vojakov in od strani preprostega ljudstva, grozno veliko v tej vojski padlo. Veliko število gospode bo po starih okrajih in iz starega mesta pomorjenih, tako da bodo vse ulice in koti ž njimi napolnjeni. Zraven tega jih bo tudi veliko iz starega mesta in svetovalne hiše na tla pometanih. In preprosto ljudstvo bo v tej vojski klicalo: »Hočem od lakote ali od vojske umreti, meni je vseeno. Bolje je tukaj umreti, vsaj ne bom videl svojih otrok od lakote umirati!«

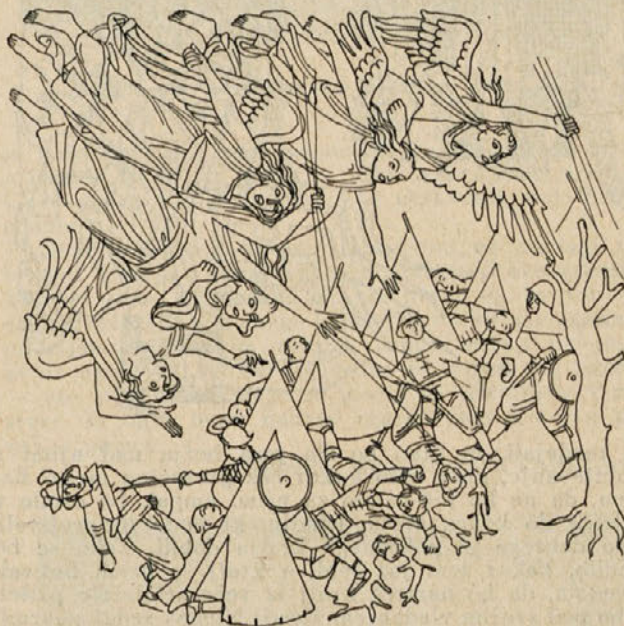
In nato bo strašna vojska nastala, bo strašno število mrtvih na kupe ležalo in jih nobeden pokopati ne bo mogel. To kazen bo Bog zato na gospode spustil, ker so svoje podložne v njih pridobiti prikrajšali in z davki in tlakami trpinčili. Drugič zato, ker so vdove in revne stiskali. (Tretjič, četrtič manjka! — Op. prir.) Petič zato, ker so v nesramnosti, v prelamljanju zakona in v nejeverji živeli. Šestič zavoljo godbe, plesa in še drugih razuzdanosti. Sedmič zato, ker so podložnim sinove k vojakom silili in njih hčere v svoje hiše jemali. Osmič, ker niso praznikov posvečevali. Zavoljo vsega tega jih bodo njihovi podložniki pomorili in pokončali.

Na duhovne bo Bog tudi kazni poslal, na tiste, ki bodo svoje imetje izgubili in bodo iz svojih hiš segnani. Zakaj marsikatera žena bo otroka dojila in ga bo proč dejala, in druga bo kruh pekla in ga pustila, in zopet druga bo krave molzla in jih bo pustila — in bodo za duhovnom tekle. Ko bodo videle ta beg, bo strašno. Duhovnom pa to ne bo dopadlo, se bodo k zaroteni jezi zatekli in bodo svoje obleke zamenili, da bi jih ne poznali. Marsikateri bo svoje prebivališče povedal in jim bo živež in pijačo preskrbel in jih bo na pot spremil. Lahko bi jih izdal, pa tega ne bo hotel storiti, zato da se bo z njim zgodilo, kar se zgoditi mora. In ko bo dalje šel, ga bodo tisti, ki jih bo srečaval, zašpotovali, oropali in umorili. In vse to se bo zgodilo pred Blanikovo vojsko in sicer zato, ker bodo (se, duhovni, op. prir.) ženski spol bolj ljubili kakor božje zapovedi in postave in ker bodo prevzetni, lakomni in proti ubogim neusmiljeni.

Ko bodo v deželi med stanovi zopet razprtije kraljevale, bo Bog dopustil, da bodo čeznje od štirih krajev sovražniki prišli.

Najprej od polnoči, potem od vzhoda, potem od pol dneva in potem od zahoda. In vsi ti sovražniki bodo tabore naredili in jih bo toliko, da spregovoriti ni moči, ne jih razštet. Toliko jih bo, da bo dežela čez in čez pokrita, obležana in obdana. Te vojskine trume bodo dolgo časa tukaj na teh prostorih stale in ko se bodo nekega dne hitro napravile na odhod, bodo k velikemu mestu potegnile in se bodo razpostavile okoli njega. In nekega dne bosta dve vojski skupaj prišli in se bo vojska začela. In vsi kralji bodo to vojsko tako zagnali, da bo celih sedem dni in noči trajala. Po tej vojski bo veliko orožja, ljudi in konj obležalo, da bo grozno čudno videti, in kdor bo mimo šel, se bo prestrašil teh reči in bo ves zmešan od pogleda na te kraje in od strahu, ker bo videl toliko pomorjenih ljudi. In mesto bo tudi tako razdežano, da ga bo komaj tretji del ostalo. Od tega mesta se bo vojska proti gori Blanik pomaknila in tukaj se bo vsaka vojska na svoj prostor postavila in ulegla. Ko bi bilo mogoče, bi ljudje ta čas radi iz dežele bežali. In pravičnike bo Gospod Bog pred sovražnikom prikril. On jim bo obleke skrtil, da jih sovražniki ne bodo videli. Hudobne pa bo kaznoval tako, da se nobeden ne bo mogel pred sovražnikom skriti, naj se bo skrival, kamor bo hotel, povsod mu bo prišel v roke. V gozdovih bodo strašne zverine: vse bo proti hudobnemu ljudstvu šlo. Po jamah bodo kače in škorpioni hudobneže preganjali, tako da ne bo nobeden skrit

ostal. Sovražniki bodo vsakega našli in umorili in bodo brloge in jame z meči preiskavali in to bo velika kazen za grešnike. Tretji del bo ob tem času hudobnih, en del pa dobrih. Kdor bo 10 ali 12 milj od tega mesta, bo Boga hvalil. Koder bo ta sovražna vojska šla, bo malo ljudi živih ostalo. Vsi bodo imeli prostora, da se bodo na furmanskeni vozu peljali. Kjer bodo te vojske, je bajer. Popred bo suh, ob času te vojske bo pa toliko krvi prelite, da bo do vrha s človeško krvjo napolnjen, da bo še čez tekla. Vpitje, rožljanje in strašno ropotanje orožja se bo pri tej vojski slišalo 24 milj daleč. Ta vojska bo celih 13 dni trajala, 13. dan bo pa Bog svojim zvestim prihranil in jih bo mogočno rešil. Poslal bo božjo vojsko in ko se bo prikazala, bo grozen strah sovražnike obšel, da bodo med seboj eden drugega morili. Te vojske božje pa bodo s svojo čudno močjo strašno nanje planile in bodo vse pomorile. Potem pa bodo kar prešle. Nikjer jih ne bo in ne bodo se na Blanik vrnile in nikjer jih ne bo več videti. Po 16 dneh od te strašne bitke se bo

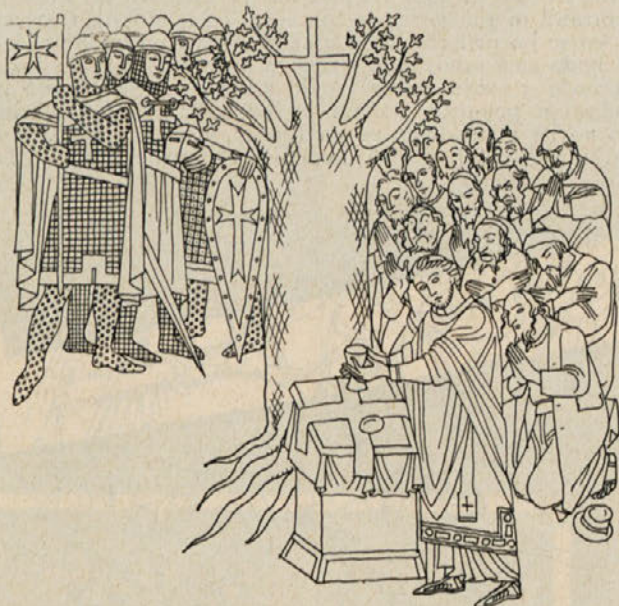
bajer spet posušil kakor poprej in sredi bajerja bo stalo obrezano drevo, zatakunjeno s koreninami v zemljo. Letega Bog hudobnim od tega časa dalje videti ne dá. Na 16. dan se bodo podložni in pobožni, kateri so živi ostali, zopet zbrali, se bodo veselili in se strašno objemali in se eden drugemu čudili, da jih je Bog sovražnikov obvaroval in jih ohranil. Eden drugega bodo vpraševali: »Kaj si jedel?« In le-ta mu bo odgovoril: »Jaz sem korenine jedel, katere mi je Bog iz zemlje dal.« In vsi, ki se bodo zbrali, bodo šli k bajerju, da bi mrtve videli, katerih pa bo strašno število, tako veliko, da jih tisti, ki so ostali, ne bodo mogli vseh pokopati. Ko se bodo na tem kraju zbrali, bo pobožen duhoven na sredi bajerja stal, bo božjo službo opravljal in bodo vsi Boga na glas častili in hvalili za milost, ker jih je obvaroval. In potem bo vsak na svoj dom odšel. Dobil bo enega ali dva, marsikateri pa ne bo nobenega dobil, bo čisto prazno.

Gorje vam, ki boste tisti čas na svetu in v hudobijah živeli, v obrekovanju in tatvini, v razuzdanosti in ne-

čistosti, v nesramnosti svojega života, — gorje vam, ker nad vami bo šiba božja iztegnjena in boste dobili plačilo od svojih del po zasluženju svojega života! Gorje vam, prelamljevalci zakona, vam, ki z nedolžno živino grešite, vam, ki se greha sodomskega udeležujete, vi ste prekleti na večno! Tako vas bo roka božja zadela, da nobeden od vas ne bo živ ostal, ker vas bo strela udarila in vas bo meč sovražnikov pokončal in boste z ognjem iz nebes požgani in pokončani! Oh, poboljšajte se v imenu Kristusovih ran presvetih, vas prosim! Nikar ne vodite svojih trupel v te strašne grehe in odstopite od teh grešnih potov! To vam rečem: gorje vam bo na sodni dan, ko boste v teh grehah zakopani, zakaj jaz bom vaša priča in jaz vas hočem osramotiti!

Ob tistem času bodo mož z ženo, starši z otroki, brat z bratom, sosed s sosedom skupaj prišli in se bo srčna ljubezen med njimi vnela, tako da bodo vsi enega srca postali in bodo eden drugega srčno ljubili.

Po begu in po vojski na gori Blaniku bodo drli sovražniki nad to veliko mesto Prago. Mestjanje pa jih ne bodo pustili v mesto in jim ne bodo dali skozi mesto poti. Nato se bodo sovražniki razjezili in bodo mesto do

tal razdejali. In tako bo šla jeza božja nad njimi v spolnjevanje, prav tako kakor čez prevzetno mesto Babilon, da ne bo nič ostalo za njim, ampak bo ostalo v podrtiji do konca sveta. Ljudje, ki bodo to preživeli, bodo dobrega in pobožnega kralja dobili. Tako se bo zgodilo, kakor sem jaz tebi, o kralj, v prvih bukvah povedala, da bo namreč kralj iz večerne dežele prišel, ki bo pod svojim vladanjem Mesiji Njegov sedež povrnil.

Pobožna duhovščina se bo pomnožila in bo ljudstvo pravo vero učila. Z naprej bodo vsi: kralj in duhovniki, gospodje in ljudstvo odkritosrčni, bodo lepo prijazni, pohlevni in brez goljufije in nevoščljivosti in bodo bogaboječi. V tistem času jim bo Bog 50 dobrih, rodovitnih, mirnih in veselih let dal in bodo dober kup. Dva mernika pšenice bosta veljala 12 grošev, dva mernika rži 7 grošev, funt mesa 2 kroni. Vse bo ogrinjalo polnosti postalo. In kralj bo v imenu božjem s svojo vojskino trumo v svete dežele šel k ajdom in Judom in Turkom, ki bodo grob Mesijev in druga sveta mesta v oblasti imeli in jih várovali. In s tem se bo velika vojska začela, katera bo 19 let trajala zavoljo vere Mesijeve, ker bo ajde k pravi veri prepeljati hotel. In z božjo milostjo bo Jeruzalem uropal in božji grob in vse druge svete kraje, kar jih bodo zaradi Mesijevega dela za svete držali. Vedi, o kralj Salomon, da stoji tam, kjer bo grob Mesijev stal, zdaj hrast in ta hrast stoji od stvarjenja sveta. In ko bodo Judje Mesijo do smrti trpinčili, se bo to drevo posušilo in bo toliko časa mrtvo ostalo, dokler tisti kralj ajdov premagal in groba Mesijevega uropal ne bo. Ajdje bodo v tem drevesu svoje prerokovanje

imeli, kakor sem že v prvih bukvah povedala: da bo neki kralj pod tem drevesom s svojo vojsko tabor imel in da bo pod tem drevesom duhoven božjo službo imel in opravljal in da bo to drevo prčeč nato zeleno postalo in bo strašno lepo cvetelo in grozno lep duh od sebe dajalo, da se bo vsak, kateri bo mimo šel, silno čudil, kako da je drevo zdaj zeleno. In ajdje, ki bodo to videli, bodo Kristusu vero nase vzeli. In potem bo prišlo, da bo ena vera, en Bog, en hlev in en pastir po vsem svetu.

(Kar sledi, je očitno vrinek nekega prepisovalca. — Op. prir.)

Neki učeni mož piše tako, da ajdje to drevo skrbno várujejo in o njem pripovedujejo, da je bil ozdravljen, ako je katerega božjast metala, če je od tega drevesa košček lesa odtrgal. In veliko pisanj izpričuje, da se je to že nad več bolniki izpolnilo. Bernard od Širokega jezera pravi v svojih bukvah v 11. kapitelnu, da so se ajdje na to drevo veliko zanašali in so to drevo za veliko reč držali... Jožef Flavij spričuje, da meri to drevo 8 in pol vatlov. Neko drugo prerokovanje pravi, da imajo ajdje v svojih bukvah zaznamovano, da bo njih veliki prerok Mohamed naredil, da bo v cerkvi pol ure velika tihota in takrat se bo zgodilo, da bo to drevo ozelenelo. Zakaj oni verujejo, da nobeden bog bolj mogočen ni kakor njihov bog in da bo on sčasoma toliko naprej prišel, da bodo morali pred njim vsi bogovi na kolena popadati. Tako se bo zgodilo, dokler bo cerkev na dveh kamnih stala, toliko časa bo zemlja svojo rodovitnost dajala in srečen bo tisti človek, kateri bo te čase dočakal, ker takrat bodo vsi zakladi vsega sveta odkriti in to tudi ajdje spričujejo. Saj je Jezus sv. Matvezu v 12. kapitelnu naprej povedal, da bo neka kraljica od poldanske strani, to je od Sabe, k sodbi vstala s to rodovino in jih bo osramotila, prišla bo iz daljnih krajev, da bi Salomonovo modrost poslušala, ajdje in Turki pa nočejo modrosti učenikove slišati. Gorje bo njim ob poslednji sodbi. — Podajmo se spet k Sembilji. (S tem se vrinek neznanega prepisovalca neha. — Op. prir.)

Kakor sem Sembilja že naprej povedala, bo po tej vojski Bog zopet 50 dobrih let dal, ko se bodo ljudje poboljšali in bodo spet po Jezusovi veri živeli. Zato bo Bog pustil, da bodo vsi zakladi v letu 1590 po Kristusu na dan prišli in se odprli ljudem, tako da ne bo nobenemu nič manjkalo, kar bo takrat ljudi na svetu, ali silno malo jih bo, pa vse poceni. To pa še rečem, da bo ljudi takrat silno malo na svetu. Eden bo zakuril na kakem griču, drug pa na drugem, tako se bosta klicala toliko časa, da se snideta. Ko bosta pa eden do drugega prišla, si bosta roko podala in se bosta eden drugemu čudila. Potem se bo ljubezen med njima vnela. Bog daj, da bi jih bilo dosti, to želim.

Na dopustu.

»Spati ne moreš? Saj si vendar navajen topovskega groma ponoči!«

»Že, ampak ta vaš tramvaj mi ne da miru.«